

Gebrauchsprüfung – Brugsprøve

Af Joni Viitanen

Weekenden 23.-24. september havde Deutscher Jagdterrier-Clubs Landesgruppe Schleswig-Holstein både en avlsprøve (Zuchtprüfung) og en brugsprøve i Kassau. Brugsprøven er en prøve, som er beregnet for den færdige jagthund, hvor dens speciale, nemlig at være allround, virkelig sættes på prøve, og det sker over 2 hårde dage. Årets brugsprøve havde 7 deltagende hunde, hvis ejere alle håbede på at vinde den prestigefulde præmie, "Waidblatt" (se forrige

nummer af *Jagtterrieren* om tysk jagtterrier i Tyskland).

Prøvedeltagerne blev delt op i 2 grupper. Prøven begyndte med en kort gennemgang af, hvad der skulle ske de kommende 2 dage. I alt fem (5!) dommere (af disse var 2 aspiranter) i vores gruppe med 4 hunde lyder som utopi, men er virkelighed i Tyskland. Det at 2 af dommerne var inviterede udefra, nemlig Knud Markussen fra Tysk Jagtterrier Klub i Danmark og Hans-Christian Damerow fra den tyske Parson Russel Klub, gav virkelig forudsætningerne for en retfærdig prøve. Tyskerne var meget glade for, at nogen fra udlandet var interesserede i at se deres "eliteprøve". Derfor fik jeg mulighed for at følge hundene og overvære bedømmelsen fra første parket.

Morgenen begyndte med et natgammelt **schweiss-spor** på 400 m i blandet løvskov. De fleste hunde klarede dette udmærket, selvom nogle hunde havde lidt problemer. Men her gælder det om, at føreren har lært at læse og frem for alt at stole på sin hund. Flere gange var hunden på rette spor, men føreren blev usikker og forstyrrede dens arbejde. Ved enden af sporet lå der et rådyrskind, og hunden blev testet for, at den ikke var "vildtæder". Her havde ingen hunde problemer.

Stadig tidlig morgen, og det var tid til **slæb med apport**. Man begyndte med en and, som blev slæbt ca. 150 m. Her fik føreren lov til at følge med nogle meter, og da man var sikker på, at hunden havde fat i sporet, blev den sluppet med en apportkommando. Slæbespor nr. 2 var ca. 200 meter med en kanin istedet. Begge disse discipliner forløb uden nogen problemer for alle fire hunde. Deres søg var hurtigt og effektivt, og det gik fint med at komme tilbage med vildtet, og også afleveringerne gik fint.

Ved middagstid var der mulighed for førerne at skaffe sig ekstra point med den valgfrie disciplin **søg apport**. Her skal hunden aktivt

lede efter en "blind apport" på et større område. Føreren bliver anvist retningen, hvor omtrent anden ligger. Det vanskelige ved denne disciplin er, at hvis hunden skulle få "0" her, så har den også mistet sin chance for at opnå præmiering på prøven som helhed. Så det gælder virkelig om at være sikker (så sikker som man nu kan blive) på, at hunden virkelig tager apporten, så snart den ser den. Trods dette, så havde alle i min gruppe valgt at gennemføre denne disciplin. For to af hundene gik det meget smidigt. Den tredje løb på et haresæde. Hunden stødte haren, og der blev (selvfølgelig) fuld hals på hunden. Men i en sådan situation laver man ganske enkelt en omstart efter næste hund, uden at det kommer til at påvirke hundens karakter.

Det hele endte i hvert fald med, at alle hunde fik fuldt point også her. Jeg begyndte at blive meget imponeret.

Nu var det tid til en kort pause, og alle sad sammen og fik lidt at spise. Det, som virkelig gjorde indtryk på mig, var den gemytlig stemning. Jeg behøver ikke gå længere end til mig selv for at blive påmindet om, hvor nervøs og spændt jeg plejer at være, når jeg starter min hund på prøve. Her sad man og lavede sjov, og det virkede næsten, som om man havde glemt, at det hele handlede om tyske jagtterriers prestigefyldte Gebrauchsprüfung.

Næste disciplin var **udslæb af grav**. Præcis som tidligere viste dette sig heller ikke at være noget problem for hundene. Derimod kunne man se, hvilke hunde der havde anlægget spontant i sig, og hvilke der var blevet dresseret til det. Men der var alligevel fuldt point til alle.

Da vi kom til **lineføring** og **fri ved fod**, forventede jeg efterhånden intet mindre end at se højeste point. Og sådan blev det også. Dog så jeg noget, som jeg synes er kedeligt. Den ene hund var virkelig kuert af sin fører og virkelig bange for at gøre noget forkert. Dressur er al ære værd, men det skal gøres i samspil med hunden, så man får en lydig, men også glad hund!

Frit søg i skov. Vi var ude i et ungt granstykke, hvor vi skulle se, hvordan hundene afsøger terrænet for vildt. Man blev placeret i diamantform og dommerne havde ca. 50 m mellem hinanden. Her kunne man se to typer hunde; de som havde været meget med på drevjagt forinden, og de, som ikke blev brugt så meget til dette. De som havde været meget på jagt, løb af sted i fuld fart, og den ene hund med en sådan ivrighed, at man næsten kunne få mistanke om, at den ikke var ærlig i sin hals. Dog holdt den op med at give hals, da den ikke fandt noget. De mindre rutinerede hunde søgte også ganske godt, men ikke med den rutine og metodik, som hundene med mere erfaring havde. Dog var det nok til toppoint også denne gang.

Nu blev hunde og førere stillet på række med ca. 30 meter imellem hvert par for at teste disciplinen **ro på posten**. Det gik ud på, at tilskuere og dommere gik inde i granremisen og larmede (lod som om det var et drev) samtidigt med, at der blev affyret nogle skud med haglbøsse. Hundene, som netop havde haft lov til at "jagte" i såten, sad nu stille og roligt ved fører uden nogen piben. Fuldt point..

Dagens sidste disciplin var **aflægning**, og alle hunde på nær en fik fuldt point. Uden at

have set disciplinen i virkeligheden kunne jeg regne ud, at dette sikkert var en meget svær øvelse. At føreren går af sted med geværet ud af hundens synsfelt, affyrer et skud, og efter 20 sekunder et til, og hunden skal blive liggende/siddende roligt, kan ikke være let for nogen hund. Her var der også en hund, som ikke klarede presset og løb af sted nogle meter ved det første skud og yderligere nogle meter ved det næste. Karakteren blev "2" og vips var den nede på en 2. pr.

Dag ét var slut, og man kunne se, at både hundene og førerne var trætte efter dagens strabadser. Nu var der fælles aftensmad, som ventede efter nogle timers hvile. Om aftenen var der samme gode stemning med vin og øl.

Klokken 10 næste dag var der igen samling, og der var mere alvor i luften. Det sværeste, nemlig vandarbejde, ventede forude. Her skulle avnerne skilles fra hveden. Vi kørte et stykke vej og helt ind i det gamle Østtyskland. Grunden til dette var, at disciplinen "søg efter levende and" ikke er tilladt i alle delstater. Den første disciplin i vandarbejdet var **apportering fra dybt vand**. Da hunden var på vej ud til den kastede and, blev der affyret et haglskud i vandet bag anden. Dette er dels en apporteringsøvelse, men frem for alt også en yderligere afprøvning i skudfasthed. Siden blev der kastet en blind apport over sivene, og hunden skulle søge, finde og apportere med korrekt aflevering.

Som tredje arbejdsdisciplin skulle hunden **søge uden and**. Jeg kan tænke mig, at denne disciplin sikkert havde været meget sværere, hvis man havde begyndt med den. Men man kunne mærke på alle hunde, at de havde fået lov til at være med på andejagt, for det, jeg så som det sværeste, viste sig at være helt naturligt for disse tyske hunde. Effektivt trængte de sig gennem sivene og svømmede glade og med stor iver ud i vandet og søgte. Dog begyndte visse hunde at tabe point pga. dårlige afleveringer af apporten, og en hund (min favorit) fik et rundt nul, da hunden af en

eller anden grund tabte apporten på land og ikke ville apportere i den sidste arbejdsdisciplin **søg efter levende and**. Her blev der brugt en levende vingestækket and, som blev trukket langs græsset og sluppet fri i sivene. Derefter skulle hunden finde den og støde den, så den kunne blive skudt og apporteret. Alt for at efterligne den rigtige jagt, hvor anskydninger kan forekomme. Da gælder det om at have en hund, som virkelig arbejder på at få fat i fuglen.

Til sidst var prøven så slut for denne gang, og udregningen af pointene kunne så småt begynde. Alle havde valgt at overføre deres karakterer fra avlspøven i disciplinerne **gravarbejde, næse og spurlaut**.

Afslutningen på prøvepladsen begyndte med, at der blev holdt et par taler. Også undertegnede fik chancen for at takke for, at jeg havde fået lov til at være med, og nævne lidt om mine indtryk fra den forløbne weekend.

Hvis man opsummerer det hele, så var det nogle imponerende hunde, man kunne følge i en prøveform, hvor hunden sammen med

sin fører skal vise sit potentiale og hvad der kan forventes af en færdigdresseret tysk jagtterrier under en lang række af krævende discipliner fordelt over to hele dage. Prøven gav et tydeligt billede af, hvordan det tyske prøvesystem værner om allroundjagthunden, som hurtigt skal kunne skifte mellem forskellige typer jagt, og hvor vildtlyst og arbejdsglæde er to vigtige kendetegn.

Aftenen blev nydt - også sammen med dem, som havde deltaget på avlspøven - med god mad og øl i mængder og i selskab med herlige tjt-folk. Under middagen var der takketales, og aftenens højdepunkt var naturligvis præmieuddelingen. Hvordan gik det nu for "min" gruppe? Jo, en første præmie, en anden præmie, en tredjepræmie og et nul. Men alle hunde var virkelig tophunde.

De komplette brugsprøveeregler kan downloades fra www.tysk-jagtterrier-klub.dk

Hold 2. Bagerst fra venstre: Joni Viitanen og dommerne Knud Markussen, Heinz Tietz, Hans-Christian Damerow

